

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina L. 1.750

Letna naročnina L. 3.500

Letna inozemstvo L. 4.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXIV. - Štev. 29 (1211)

Gorica - četrtek, 20. julija 1972 - Trst

Posamezna številka L. 80

Kaj je s cerkvijo v Novi Gorici?

V dobi turizma se množice prelivajo iz mesta k morju in v gore, z zapada na vzhod in obratno. Turisti iz Italije v Jugoslavijo, zeleč si ogledati Novo Gorico, često sprašujejo, če ima kake znamenitosti, zgodovinske spomenike, cerkve. Na odgovor, da ni tam nobene cerkve, začudeni povprašujejo, če je tamkaj še vedno versko preganjanje ali vsaj ozračje strahu, ki ne dopušča državljanom, da bi svobodno izražali svoje prepričanje.

Preko meje so že večkrat dospete vesti, da bodo gradili v Novi Gorici mestno cerkev, če že ne pravo katedralo. Oglasilo se je že nekaj oseb, pripravljenih prispevati za gradbene stroške. Potem pa je vse utihnilo. Kako je torej z zidanjem cerkve v Novi Gorici? Zakaj se še ni dogradila? Kje tiči vzrok? Ali pri civilni oblasti ali v cerkvenih krogih?

Nihče ni slovenski javnosti dal pojasnil, zato je zadeva nejasna. Iz govoric bi sledilo, da se je cerkvena oblast ponovno zavzemala pri novogoriških občinskih oblasteh, naj določijo gradbeni prostor in izdajo dovoljenje za zidanje mestne cerkve.

PRIZADEVANJA DR. TOROŠA

Ze aprila 1959 je ap. administrator dr. Mihael Toroš vložil prošnjo, naj civilna oblast določi prostor za zidanje škofijske cerkve in škofijskega dvorca nekje v nastajajočem mestu. Izrazil je željo, naj v ta namen določijo zemljišče v bližini sedanjega občinskega središča, ki je tedaj bilo last in ki je še vedno last solkanske župnijske cerkve. Če bi urbanistični načrt predvideval tamkaj druge zgradbe, naj bi se določila lokacija za novo cerkev na koncu mestne magistrale pod Panovcem.

Na to prošnjo je prišel odgovor šele čez dolge mesece. Prošnja je bila zavrnjena, češ da takšni objekti, kot so cerkve, niso predvideni v urbanističnem načrtu mesta Nova Gorica. Na ta čudni odgovor je dr. Toroš vložil priliz. Opozoril je mestne oblasti, da se v napredni državi, kot je Jugoslavija, urbanistični načrti, ki so komaj v osnutku, z lahkoto popravijo po potrebi, zahtevi in želji državljanov. Nova Gorica bo z dostojnim škofijskim sedežem in s stolnico samó pridobila. Naj zatorej cekev in ostalo vnesejo v urbanistični načrt. Na ta priliz je mestna oblast po dolgih mesecih ponovila svojo prejšnjo ugotovitev, da v urbanističnem načrtu ni predvidena cerkev, ne da bi kakor koli dala kako pojasnilo.

Leta so medtem tekla. Vprašanje cerkve se ni premaknilo z mrtve točke. Ap. administrator dr. Toroš je bil še vedno prisiljen stanovati v samostanu na Kapeli, kamor je bil dostop zelo težaven. Decembra 1963 je dr. Toroš umrl, zagrenjen, da ni mogel svoji škofiji urediti škofijskega središča. Ob njegovi smrti je tedanji kapitularni vikar ap. administrature, solkanski dekan Andrej Simčič, dobil ob oblasti v Novi Gorici zagotovilo, da bo takoj dana lokacija za novo cerkev, če bo Sv. sedež imenoval za Novo Gorico pravega škofa.

Verniki in duhovniki Jugoslovanskega dela goriške nadškofije so tedaj zadržno pričakovali, da bo ustanovljena posebna novogoriška škofija. Pogoj za to pa je bila primerna škofijska cerkev z dostojnim škofijskim dvorcem, ki naj bi služil za škofovo stanovanje in za osrednje škofijske urade. Jasno je, da bi bil škofijski sedež v Novi Gorici izrednega pomena za razvoj in življenjsko razgibanost nastajajočega mesta, za ugled in uveljavitev slovenske Goriške.

TUDI SKOF JENKO DO SEDAJ NI USPEL

Aprila 1964 je bil imenovan za novega ap. administratorja dr. Janez Jenko. Brž je vložil novo prošnjo za gradnjo škofijske cerkve v Novi Gorici, a spet zaman. Julija 1964 je bila poverjena dr. Jenku še koprška ap. administratura in dva meseca pozneje je bil v Logu pri Vipavi posvečen v škofa. Na njegovih ramenih je bila teža

odgovornosti za ureditev cerkvenih razmer in dušnega pastirstva v celotnem Slovenskem Primorju. Sedež na Kapeli je bil odročen in neustrezen, v Novi Gorici ni bilo ne cerkve in ne prostorov za osrednje urade. Duhovni blagor vernikov ter neodložljiva nujnost, da poskrbi za pravno ureditev cerkvenega položaja, sta ga prisilila, da je prenesel škofijski sedež v Koper, kjer je bila lepa stolnica in primerno škofijsko poslopje.

Škof Jenko je večkrat predložil novogoriškim oblastem potrebo, naj se izdajo potrebna dovoljenja za zidavo cerkve. To je storil ustmeno in pismeno, osebno in po zastopnikih. Oblasti pa niso pokazale nikake dobre volje: od leta 1964 do 1969 so se izgovarjale, da ni še izgotovljen dokončen urbanistični načrt; da je bil že izdan nalog, naj se določi prostor za novo cerkev, da pa pred jesenjo načrt ne bo izgotovljen. Tiste jeseni pa ni hotelo od nikoder priti. Zadnja tri leta pa mestna oblast postavlja kot pogoj za zidavo nove cerkve, naj Sv. sedež imenuje rednega škofa za Novo Gorico, tako da bo župnijska cerkev tudi stolnica, ali vsaj konkatedrala, to je druga škofijska cerkev v škofiji.

Civilna oblast stavi torej pogoje, ki so izven pristojnosti apostolskega administratorja v Kopru. Samo Sv. sedež lahko prizna cerkvam značaj katedrale ali konkatedrale. V državah, ki imajo, kakor Jugoslavija, diplomatske odnose s Sv. sedežem, se zadeve ustanavljanja novih škofij, stolnih cerkva itd. rešujejo na ravni najvišjih državnih in cerkvenih predstavnikov.

V Novi Gorici ni ne cerkve in ne najmanjše kapelice. Domačini in tuji se zama ozirajo po hiši molitve. Sprašujejo se: »Kako da ni še cerkve v mestu? Kdo je tega kriv? Civilna oblast ali cerkveni krogi?«

JURIJ B.

Nixon je dobil tekmeca

Državljeni ZDA imajo pravico, da si vsaka štiri leta izvolijo na demokratičnih volitvah svojega državnega poglavarja. Volitve so vedno v torko po prvi nedelji v novembru. Skoro vselej poteka volilna borba le med dvema velikima strankama, tj. med republikansko in demokratsko stranko.

Tudi letos bo tako. Toda preden pride do volitev, priredita vodstvi strank zborovanje, ki se imenuje konvencija. Na njej zastopniki iz posameznih severnoameriških držav izberejo svojega predsedniškega kandidata.

Republikanci bodo imeli svojo konvencijo šele prihodnji mesec, vendar je že danes gotovo, da bo stranka znova kandidirala sedanjega ameriškega predsednika Nixona. Dejansko nima tekmecev, zato bo zborovanje le formalnost.

Drugače pa je bilo na demokratski strani. Demokratska stranka je v opoziciji, zato je morala skrbno pretehtati, kdo izmed njenih predstavnikov bi bil najbolj zmožen Nixona poraziti. Vodstvo se je navduševalo za Humphreya in Muskiea. Prvi je bil pod Johnso-

nom podpredsednik ZDA, drugi pa podpredsedniški kandidat stranke na zadnjih volitvah leta 1968.

Toda na površino je prišel čisto drug človek, ki je bil še v začetku leta skoro nepoznan ne samo zunaj ZDA, temveč tudi znotraj države. Na demokratični konvenciji v mestu Miami Beach na Floridi je že pri prvem glasovanju zmagal George McGovern. Prejel je glasove kar 1.864 delegatov, 350 več kot je bilo potrebno. Vseh delegatov je bilo namreč 3.006, potrebna večina pa je znašala 1.509 glasov.

McGovern je takoj po imenovanju za predsedniškega kandidata ponudil podpredsedniško mesto Edwardu Kennedyju, zadnjemu od treh bratov Kennedy, a je le-ta ponudbo vljudno zavrnil, češ da mu družinski razlogi tega ne dovoljujejo. McGovern je izbral nato za podpredsedniško mesto senatorja Thomasa Eagletona. Eagleton je katoličan in naj bi bil vaba za volivce irskega, italijanskega in poljskega porekla, ki se zadnje čase nagibajo k republikancem.

MCGOVERNOVA OSEBNOST

Novi demokratski kandidat za predsednika ZDA je relativno mlad človek. To sredo 19. julija je spolnil 50 let. Izhaja iz številne kmečke družine v Južni Dakoti. Udeležil se je kot letalec zadnje vojne na evropskem bojišču. Ni bil določen za politično delo kot npr. John Kennedy. Po povratku v ZDA je postal profesor zgodovine na univerzi.

Sele leta 1956 se pojavi na političnem polju in je z majhno večino glasov izvoljen za poslanca. Šest let nato postane senator. Umor Roberta Kennedyja 6. junija 1968 mu dá priložnost, da prevzame duhovno dediščino pokojnega in jo sklone izvesti. Nasloni se zlasti na univerzitetno mladino in začne ostro gonjo zoper ameriško navzočnost v Vietnamu. Obenem se zavzema za pravičnejšo razdelitev bremen in dohodkov v ameriški potrošniški družbi. Njegove ideje vodstvu stranke niso prav nič všeč, prav tako ne vojaškim in industrijskim krogom. Hitro je proglašen za levičarja in pacifista, ki mu je čast Amerike malo mar.

Ko se začno to spomlad po posameznih severnoameriških državah primarne volitve, tj. izbiranje de-

legatov za konvencijo demokratske in republikanske stranke, nihče ne vzame zares njegovega nastopa. Njegov politični program je »protiameriški«, levičarski in nasproten sedanjemu načinu življenja v ZDA. Stranka ga ne mara, ker je prepričana, da bo z njim na čelu na volitvah v jeseni poražena. McGovern pa osvaja glasove in delegate in si že pred prihodom na konvencijo zagotovi potrebno večino.

V ameriški družbi je prišlo do nekega preloma. Voditelji vztrajajo na starih, dostikrat preživelih glediščih, mlajši rod in izkoriščani nižji sloji pa si želijo pravičnejše družbe. V McGovernu so našli moža, od katerega upajo, da bo dal Sev. Ameriki nov, bolj sodoben obraz. Zmaga McGovern je predvsem zmaga mladine in njenih iskrenih, čeprav ne vedno urejenih teženj.

Kako bo ameriška družba v celoti na te težnje reagirala, je danes še težko reči. McGovern lahko doživi zmagoslavje kot leta 1932 Roosevelt s svojim socialnim programom, lahko pa doživi tudi strahoten poraz kot ga je doživel svoj čas republikanski kandidat Goldwater zaradi svojih skrajno desničarskih idej.

MCGOVERNOV PROGRAM

McGovern je odločen v teku treh mesecev po svoji morebitni zmagi skleniti mir s Sev. Vietnamom brez vsakih pogojev, Južni Vietnam pa prepustiti lastni usodi. Od tega koraka pričakuje izpustitev ameriških jetnikov, ki so v Sev. Vietnamu. In če bi do tega ne prišlo, bo šel zanje osebno prosjatič (besede so njegove!), kajti »bolje je prosjatič kot bombardirati«. V tej izjavi je precejšnja mera demagogije, kajti vsak predsednik države mora v svojih nastopih varovati tudi dostojanstvo dežele, ki jo predstavlja.

Severnoameriški vojaški proračun namerava McGovern zmanjšati za 33.000 milijonov dolarjev v treh letih. Oborožene sile naj bi se znižale od 2.400.000 na 1.100.000 mož, v Evropi od 300.000 na sto tisoč. Število letalonosilk naj se zmanjša od 15 na šest.

Na socialnem področju stoji McGovern na stališču, da je treba »vzeti bogastvo bogatim in ga dati revnim«. Za bogate smatra McGovern ne le milijonarje, ampak vse, ki imajo »odvišne dobrine«. Tako naj bi družina, ki ima letno 50.000 dolarjev dohodka, morala plačati 37,5 % davka na ta dohodek, če pa letno zasluži 500.000 dolarjev, naj bi bila obdavčena za 77 %. Vsakemu severnoameriškega državljanu naj bi bil zagotovljen letni dohodek tisoč dolarjev, ki naj bi prihajal iz obdavčenja bogatih.

McGovernov socialni načrt ima vrsto socialističnih primesi nekdanje Ljudske stranke, ki je nastopila leta 1891, pa se med severnoameriški volivci ni mogla zadržati in se je kmalu raztopila v demokratski stranki. Za njo je ostal le spomin na njene ideje o delitvi bogastva in o davčni reformi.

Severnoameriški volivec sedaj pozorno razmišlja o tem McGovernovem programu. V roku jemlje tudi svinčnik in računa, kakšne učinke bi utegnili imeti McGovernovi načrti na ameriško gospodarstvo in na ameriško varnost. Temu primerno se bo potem odločil.

Srečanje Slov. skupnost-SZDLS

V Lipici so se pred kratkim srečali predstavniki Slovenske skupnosti in Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije. Ta organizacija je imela iste dni podobna srečanja tudi s KD, PSI in PSDI. Slovenska skupnost in SZDLS sta poglabil nekatera vprašanja obojestranske važnosti, ki zadevajo slovensko narodnostno skupnost in njen obstoj.

Atenagorov naslednik

V nedeljo 16. julija je bil izvoljen za ekumenskega patriarha pravoslavnih Cerkev metropolit Demetrij, škof škofije, ki obsega dva turška otoka v Egejskem morju.

Novi patriarh je sad kompromisa, kajti največ možnosti je imel metropolit Meliton iz Kaledona, ki si ga je tudi pok. patriarh Atenagora želel za naslednika.

Izvolitev novega patriarha se je izvršila na podlagi turškega zakona iz leta 1862, dvakrat kasneje popravljenega (leta 1924 in 1970). Po tem zakonu mora Sv. sinod pred volitvami predložiti vladi listo 15 kandidatov; vsi morajo biti turški državljanji in pri volitvah mora biti navzoč vladni notar.

Novi patriarh, ki se bo imenoval Demetrij I., je prejel 12 glasov od možnih 15. Poznavalci ga opisujejo kot prijaznega, strpnega in blagega človeka. Pokojni patriarh Atenagora ga je zelo cenil zaradi njegovih dušnopastirskih sposobnosti in zaradi njegove umerjenosti. To je razodeval tudi ob raznih političnih napetostih med Turčijo in Grčijo, ki jih zadnje čase ni manjkalo.

Metropolit Demetrij se je rodil leta 1914 malo pred začetkom prve svetovne vojne ob Bosporju v Turčiji. Bogoslovne študije je opravil v Grčiji in Kanadi, posvečen je pa bil leta 1942. Tri leta je preživel v Perziji (Iranu), kjer je organiziral pravoslavno skupnost tamkajšnjih kristjanov, drugače pa je v glavnem deloval v Carigradu. Letos v februarju je postal škof majhne škofije Imbros in Tenedos.

Izvolitev se je izvršila v cerkvi sv. Jurija v Carigradu. Metropolit Demetrij je bil izvoljen z veliko večino, ker sta nanj pristali obe krili volivcev: progresisti in konservativci. Takoj po izvolitvi je novi patriarh, katerega je spremljal metropolit Meliton, sedel na patriarški prestol ter blagoslovil Sv. sinod, redovnike in laike, ki so bili pri izvolitvi prisotni.

George McGovern je postal uradni kandidat demokratske stranke ZDA. Toda šele na dan predsedniških volitev se bo videlo, ali je bila ameriška javnost z njim zadovoljna

Dunaj je vedno Dunaj

Več kot 50 let že ni Dunaj več cesarsko mesto, a kdor ga obišče, se na vsak korak kljub republiški ureditvi avstrijske države srečava s časi, ko je bil Dunaj prestolnica mogočnega podonavskega cesarstva. Rim in Dunaj, to sta za našega človeka dve mesti, ki ga vedno privlačita, čeprav so pri tem nagibi privlačnosti različni.

Vodstvo letošnjega skupnega tržaško-goriškega romanja je zato storilo prav, če je dva dni od potovanja posvetilo ogledu Dunaja. Za ogled mesta sta bila določena dva dneva: sreda in četrtek 5. in 6. julija.

Pri tem se je vodstvo odločilo za pametno novost: vsak avtobus je bil enota zase. S tem so odpadla množična premikanja iz kraja v kraj, ni bilo več medsebojnega čakanja, s čimer se toliko časa izgubi in udeležencem je bila dana možnost, da so si program lahko urejali po svojih željah.

Najlepše je bilo tam, kjer je skupina iz avtobusa dobila prenočišče v istem hotelu in imela tam tudi hrano. Na ta način se je občutek družinske domačnosti zelo povečal. Takega načina bivanja je bila npr. deležna goriška skupina in nekatere skupine s Tržaškega; druge so pa morale nekoliko potrpeti: prenočevale so v eni hiši, jedle pa v drugi.

Sreda 5. julija je bila namenjena ogledu starega cesarskega Dunaja, ki je znotraj Ringa (obročja), ki tvori prvi mestni okraj. Vseh okrajev je sedaj 22.

Pri ogledu so prišle na vrsto stavbe kot avstrijski parlament, mestna hiša, muzeji, mestno gledališče in opera, cerkev sv. Stefana, cesarski dvorec, slavna španska jahalna šola, grobnica avstrijskih cesarjev in še marsikatera druga zanimivost.

Seveda so si vse skupine ogledale tudi cesarsko poletno palačo v Schönbrunnu ob začetku Dunajskega gozda. Od zanimivosti sedanjega Dunaja je vreden ogleda mogočni televizijski stolp onstran Donave. Visok je 252 m. V višini 170 m je restavracija, ki se neprestano vrti in v teku ene ure pride nazaj na prvotno mesto. Ni mi znano, če so ostale skupine obiskale ta stolp. Goriška skupina je to storila; vsi udeleženci so bili navdušeni nad razgledom, ki se jim je nudil. Ves Dunaj s svojo silno prostranostjo je bil pod njimi. Z razgledne terase je bilo mogoče videti Donavo s tremi strugami: prva je kanal, ki gre skozi severni del mesta, druga je glavna reka, ujeta v umetni nasip, tretja pa je nekdanja Donava, sedaj mrtev rokav, kjer imajo Dunajčani kopalnice.

Dunaja si tudi ni mogoče misliti brez zabavišča Prater s svojim slavim kolesom. V sredo zvečer se je kar dosti avtobusnih skupin nabralo ob tem kolesu. Nočno življenje je v Prateru zelo zanimivo in vredno ogleda: semenj sv. Andreja na veliko. Priložnosti za razne igre in vožnje ne manjka, prav tako ne za jed in pijačo. Podjetni južni bratje iz Jugoslavije so se tudi tu le krepko uveljavili: pripravljajo razničice in čevapčiče ter pečejo klobase na žaru. Pivo je okusno, zlasti če je iz sodčka, vino pa zelo drago, vsaj za naše pojme. Dati 50 avstrijskih šilingov, tj. 1.250 lir za en liter sicer okusnega rdečega vina le ni tako malo. Zato so se naši ljudje bolj piva držali.

Dunaj ima proti severozahodu zelo lepo okolico. Zlasti pobočje proti Kahlenbergu je polno vinogradov. Sredi tega pobočja je naselje Grinzing s tipičnimi gostilnami, kjer najdeta tujec in domačin možnost pristne domače zabave: dunajska hrana, pivo, pa zraven poskočne melodije z valčki in polkami.

Na Kahlenberg vodi sedaj lepa gorska cesta, Hohenstrasse imenovana. Na griču stoji spominska cerkev, za katero skrbijo Poljaki, ker se je v njej poljski kralj Jan Sobieski priporočil Bogu, preden je začel odločilno bitko s Turki, ki so že nekaj tednov oblegali Dunaj. 12. septembra 1683 jih je ob mestnem obzidju temeljito porazil. Od tedaj je začela turška vojaška moč naglo upadati in Turki so samo še izgubljali osvojena ozemlja.

V sredo 5. julija smo imeli vsi romarji svoje občestveno srečanje v votivni baziliki. Votivna se imenuje zato, ker je nastala iz zaobljube. Dal jo je zgraditi cesar Franc Jožef I. iz hvaležnosti, da ni uspel atentat, ki je bil nanj uprizorjen.

Malo pred šesto uro zvečer se je prostorna cerkev napolnila z našimi romarji. Tedaj smo mogli ugotoviti, da skupina 400 ljudi res že nekaj predstavlja. Koncelebrirano sv. mašo je vodil g. Jože Jurak, ki je imel tudi cerkveni govor. Svoje misli je navezal na pojem zaobljube, ki vedno vsebuje določene obveznosti. Tudi mi jih imamo: kot ljudje, kot kristjani, kot Slovenci in kot člani družbe. Tem obveznostim se ne smemo izogibati, temveč jih

zavestno sprejemati in jim biti zvesti.

Drugo tako občestveno srečanje je bilo nato določeno za naslednji dan v čudoviti cistercijski cerkvi sv. Križa v kraju Heiligenkreuz sredi Dunajskega gozda. O tem, kako je bilo tam, o našem povratku in o obisku groba sv. Heme v Krki na Koroskem pa bomo rajše spregovorili v prihodnji številki, saj zaslužijo tista doživetja poseben članek.

J. Jk.

Iz Slovenije

Katehetsko posvetovanje v Želmljem

Medškofijski katehetski svet bo letos že tretjič priredil v salezijanskem zavodu v Želmljem 31. julija enodnevno katehetsko posvetovanje. Vsebinska posvetovanja bo: Verska vzgoja predšolskih otrok. Začetek ob 8. uri, konec ob 18. uri. Dopoldne bo predaval profesor dr. Valter Dermota o temi: »Zakaj pripisujemo predšolski verski vzgoji toliko pomen (kulturni, psihološki, globinsko psihološki in sociološki vidiki predšolske verske vzgoje)«. Popoldne bo predaval župnik Jože Bertonec o temi: »Starši so glavni verski vzgojitelji predšolskih otrok«. Kdor ne more priti v Želmlje do 8. ure, pride lahko že večer prej. Prijavite se pravočasno na naslov: Župnijski urad Želmlje, Želmlje 46, 61292 Ig pri Ljubljani. Prav je, da so udeleženci res ves dan navzoči. Vabljeni so vsi kateheti in katehistinje, četudi niso doslej imeli predšolskega verouka. Isto posvetovanje bo naslednji dan 1. avgusta v Celju z enakim programom. Udeležbo zelo priporočamo!

Slovenski minoriti - samostojna provinca

Na generalnem kapitlju minoritskega reda v Rimu so sprejeli sklep, da se dosedanja slovenska minoritska kustodija spremeni v pravo samostojno provinco. Minoriti imajo v Sloveniji šest samostanov in več župnij, ki so vključene redno v mariborski škofiji. Nova provinca ima 23 parov, 30 klerikov, dva brata laika, enega novinca in 12 malosemniščnikov. Kleriki bivajo v adaptiranem župnišču v Sostrem pri Ljubljani, odkoder obiskujejo teološko fakulteto v Ljubljani. V ljubljanski škofiji vodijo župniji Sostro in Javor. Do novih volitev bo ostal provincial dosedanji kustos p. Martin Vidovič, ki ima svoj sedež v Ptuj.

Anketa o slovenski šoli

Ob »Anketi o slovenski šoli« v 25. številki KG sem se moral globoko zamisliti. To je res odlična način samokritike in istočasno žalosten niz bridkih ugotovitev. Pri vsej tragičnosti teh dejstev me pa vendar veseli pogumna zavzetost naših mladih v Gorici. Vsako izboljšanje nekega stanja mora pač začeti ravno pri odkrivanju napak. Seveda je pa to šele prvi korak.

Kaj me je tako pretreslo v anketi? Prvzaprav najbolj tisto, kar že dolgo nosim v duši kot boleč trn: slovenska šola ne vzgaja v narodni zavestnosti. »Če sem postala zavedna Slovenka, se moram zahvaliti izvenškolem okolju,« pravi Harriet Dornik.

Čeprav četrto vprašanje ankete ni bilo neposredno naperjeno proti profesorjem, so vendar skoraj vsi študentje zaskrbljeno ugotavljali, da bi od njih — svojih profesorjev — pričakovali več narodne zavzetosti in tej primerne vzgoje v šoli. Darj Frandolič pravi dobesedno: »Profesorji naj bi nas utrjevali v narodni zavesti...«

Kaj je vzrok apatije? Pustimo zaenkrat ob strani osebne razloge! Morda je delno težava v učbenikih. Saj baje še v matični Sloveniji ne najdejo otroci narodne vzgoje v svojih šolskih knjigah!

Nekdo omenja prenatrpan program. Če je temu res tako, potem bi si pač morali slovenski profesorji vzeti nekaj časa za izvenškolski stik s svojimi učenci. To bi blagodejno vplivalo splošno pedagoško. Sicer pa, saj vemo: vzgajam bolj s tem, kar sem, kakor pa s tem, kar povem. Če je profesor narodno zaveden, bo nehoti in kakor mimogrede tako tudi vplival na dijake. Priznam, da to zahteva od profesorja celega človeka, ne samo nameščenca, ki »odbij« svoje ure.

Saj morda sami osebno nimajo nobene

S TRŽAŠKEGA

Izidi mature v Trstu

Znanstveni licej. - Izdelali so: Martin Kralj, Lucijan Derganc, Boris Grgič, Igor Guštin, Valter Jerebica, Pavel Martini, Boris Nadlišek, Boris Pangerc, Livij Perot, Peter Ukmar, Igor Zadnik, Eva Gruden, Marija Kapelj, Gabrijela Osbich, Milena Padovan, Magda Rebula in privatist Teodor Durnik.

Klasični licej. - Izdelali so: Martin Luis Breclj, Peter Franza, Dušan Jelinčič, Ivo Jevnikar, Marko Kranner, Aleš Lupinc, Ferdinand Mikac, Ivan Sirca, Mladen Škerlj, Miran Skrap, Peter Svagelj, Majda Artač, Ada Markon, Ana Pertot, Milena Puntar, Alenka Rebula, Sonja Suc, Nevenka Suligoj in Ana Marija Svagelj.

Slovensko učiteljskišče. - Izdelali so: Nadja Barazutti, Stojan Corbatti, Marina Corretti, Darja Gregori, Vida Gruden, Marija Hladnik, Marija Kete, Ana Konzilia, Nada Meschez, Andreina Ota, Ana Parovel, Nadja Puntar, Adrijana Sedmak, Vojka Trampus in Marija Versa. En dijak ni izdelal.

Bazovica

Ta teden bomo slovesno proslavili farno zavetnico sv. Marijo Magdaleno. Ze daljnega leta 1336 so prebivalci Bazovice izbrali to svetnico za vzornico in priprošnjico. V listini posvetitve oltarja iz leta 1633 je izrecno rečeno, da je škof Pompej Coronini posvetil oltar v čast sv. Mariji Magdaleni in sv. Andreju apostolu v cerkvi, ki jo je leta 1336 posvetil škof Pace da Vedano.

Vsako leto je praznik sv. Marije Magdalene (22. julij) praznik župnije, ki združuje v eno občestvo prebivalce Bazovice, Gropade in Padrič. Spored farnege opasila naznanja slovesno somaševanje več duhovnikov na vigilijo praznika v petek ob 21. uri, sv. mašo v soboto ob 10.30, slovesno sv. mašo v nedeljo tudi ob 10.30.

Opasilo je vedno bilo združeno tudi z veseljem in zabavo. Slomškov dom bo priredil v ta namen v soboto 22. julija zvečer srečanje mladih glasbenih ansamblov s Tržaškega na igrišču Slomškovega doma. Do sedaj so objavili sodelovanje »Fantje iz Brega« (Prebeneg-Boljunec), »Glinčiča« (Boljunec), »Kraški cvet« (Bazovica-Nabrežina) in domači »Kondor«. Pričakujemo, da se bo oglasil še kateri. Od petka 21. julija do naslednje nedelje bo v Slomškovem domu razstava del krojnega tečaja.

»Katoliški glas« v vsako slovensko družino!

BESEDE ŽIVLJENJA

PŠENICA IN LJULJKA

»Njiva je svet, dobro seme so otroci kraljestva, ljuljka so otroci hudobe« (Mt 13, 33).

Včasih smo nestrpni do drugih, kakor evangelijski hlapi. Bog pa ni »naših misli«: »Pustite, da oboje raste do žetve!«

Šele ob vesoljni sodbi pride ločitev.

Iz ljubezni do pšenice Bog pusti rasti tudi ljuljko. To pa zahteva od kristjanov veliko kreposti: strpnosti in potrpežljivosti, ljubezni in zglednosti, pa tudi apostolskega duha...

Če se ne bomo trudili, da ljuljka postane pšenica, se zna zgoditi prav obratno!

I. Z.

Umirajoči potrebujejo naše pomoči

Vse hvale je vredno, da se je »Katoliški glas« v štev. 20 od 18. maja t.l. zavzel za tako potrebno in plemenito akcijo kot je molitvena pomoč umirajočim. Ta apostolat je vselej bil nujen, a z vsakim dnevom postaja še bolj.

Razmeroma dosti se moli za spreobrnjenje grešnikov. Toda kateri grešniki so bolj potrebni molitvene pomoči kot tisti, ki se jim izmikajo poslednji trenutki? Sicer je v našo najbolj pogosto molitev: »Sveta Marija, Mati božja, prosi za nas grešnike zdaj in ob naši smrti uri!« vključena tudi prošnja za našo lastno srečno uro kakor za spreobrnjenje grešnikov in njihovo srečno smrt; vendar navadno pri tem vse pre malo mislimo na tiste, ki so že prišli na vrsto.

Se več se moli za duše v vica in svete maše, katere naši verniki naročujejo, so skoro vse za rajne. Vsekakor je hvalevredno, da ne pozabljamo svojih pokojnikov, ki se v ječi božje pravičnosti očiščujejo za nebesa... Toda, ali ni še bolj potrebno pomagati dušam, da pridejo vsaj v vice, kakor da pridejo iz vic? Ker iz vic bo itak vsakdo prej ali slej rešen; če se pa pogubi, bo pogubljen za vselej.

Seveda nikomur ne moremo braniti, da pri skrbi za umirajoče misli predvsem na svoje sorodnike in znance. Gotovo mu bo tudi v znatno tolažbo ob žalostnem sporočilu o smrti drage osebe, da ji je vsaj nekoliko pomagal z molitvijo v najbolj usodnem trenutku.

SMRT KOSI NEPRESTANO

Ogromen sprevod umirajočih se neustavljivo pomika naprej in neprenehoma padajo nove žrtve v naročje smrti. Vrste se ljudje, najrazličnejši po starosti, veri, narodnosti, izobrazbi, premoženju... V ta sprevod smo vsi uvrščeni; samo različno smo odmaknjeni od brezna smrti. Nihče ne ve, koliko je oddaljen in kdaj pride na vrsto...

Trditev, da smrt dnevno pobere nad 200.000 ljudi pa ni točna, čeprav sem jo tudi drugod žebral. Tudi če bi štel splavljene otroke, bi ne dosegli tega števila. Zaradi izboljšane higiene in napredovanja medicine se smrtnost v svetu vse bolj zmanjšuje, zlasti pri dojenčkih, ki so nekoder trumoma umirali.

Je pa število umrlih v enem dnevu še vedno zelo veliko. Vsake dve sekundi se tri osebe odselijo v večnost. Dnevno umre 120 do 130 tisoč oseb, med katerimi je vedno večji odstotek mladih in zdravih, ki so na smrt najmanj pripravljeni. Ponemok že več ljudi umre pri raznih prometnih nesrečah kot na smrtni postelji.

Jasno, da so taki še zlasti potrebni molitvene pomoči. Na tožbo Matere božje, izražene otrokom v Fatimi, da se mnogo duš pogubi, ker kristjani pre malo molijo za umirajoče, je treba bolj pogostoma opozarjati, da verniki nanjo ne bodo pozabili; kajti resnično je od vseh številnih tragedij na svetu največja ta, da pride toliko duš dnevno v peklenski ogenj, odkoder ni več rešitve.

DOLŽNI SMO POMAGATI

Duše, ki se selijo v večnost, najbolj potrebujejo božjega usmiljenja in zato tudi naše molitvene pomoči. Dolžni smo zato-rej vsi pomagati.

Najbolj učinkovito pomoč lahko nudimo s sv. mašami za žive. Tako moremo sedaj naročiti posebno votivno mašo za umirajoče. (Mimogrede omenjam, da je prvi predlog s posebnim obrazcem take maše prišel iz Jugoslavije. Zanj so se zavzele posebno redovnice Umirajočega Srca Je-

zusovega iz Belgije ter pridobile za predlog znanega kardinala Legerja, ki se plemenito žrtvuje za gobavce; in končno so kanadski škofje izposlovali to posebno mašo.)

Razen tega naj bi vsakdo redno zmoliil vsak dan vsaj en očenaš za svojo srečno smrt in za vse tiste, ki bodo že v tem dnevu umrli. Najbolj bi kazalo ta očenaš spojit z jutranjo in večerno molitvijo ali pa z angelovim češčenjem. Zelo bi pa svetoval se posebne molitve v ta tako potreben in plemenit namen. Saj v skoro vsakem našem molitveniku najdemo lepo prošnjo:

»Usmiljeni Jezus, ljubljeni duš, rotim te pri smrtnem boju tvoje presvete Srca in pri bolečinah tvoje brezmadežne Matere: očisti v svoji sveti krvi vse, kateri so zdaj v smrtnem boju in bodo danes umrli.«

Nič manj priporočljiva in lepa je pa tudi glavna molitev iz zgoraj omenjene prvotne predložene votivne maše za umirajoče, ki si jo lahko prepisete za dnevno uporabo, in se glasi:

»Večni Oče, ki si tako neizmerno ljubil svet, da se nisi obotavljal, poslati mu svojega lastnega Sina, spomni se grenkobe njegovega umiranja in zaradi njegove predragocene krvi, prelite za zveličanje vseh ljudi, milostno pogledj na beдне duše, katerim si določil, da morajo danes zapustiti svoje telo in stopiti pred tvojo nespremenljivo sodbo. Po istem Kristusu, Gospodu našem.«

Nobenega dvoma pa ne more biti o tem, da bo vsakdo, kdor drugim pomaga do srečne smrti, tako najbolj gotovo dosegl milost srečne smrtnne ure, ki mu bo odprla pot v blaženo večnost.

B. D.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Življenjski jubilej župnika Vinka Zaletela

Tudi neugnanega gospoda Vinka Zaletela so začela leta preganjati. 20. julija je namreč izpolnil 60 let življenja. Rojen je bil v Sentvidu nad Ljubljano. Po končanem bogoslovniškem študiju je bil kaplan najprej v Trzinu na Gorenjskem, nato pa v Trnovem. Po letu 1945 je postala vsa Južna Koroska njegova fara, stanoval je pa največ v St. Jakobu, Smiklavžu ob Dravi in sedaj v Vogrčah.

G. Vinko Zaletel se je proslavil s svojimi svetovnimi potovanji, ki pa jih je delal ne sebi v zabavo, temveč predvsem v korist koroških in primorskih rojakom. S svojimi zanimivimi skioptičnimi predavanji — imel jih je okrog 1.500 tako na Koroskem kot na Primorskem in še v obeh Amerikah ter v Zapadni Evropi — je znal svoje poslušalce izobraževati na prav svoj-ski način.

Na Koroskem je bil kot izrazit prosvetni delavec nepogrešljiv ob vseh večjih kulturnih prireditvah. Naj omenimo samo največje: proslavo Brezmadežne, režijo iger Miklove Zale in Martina Krpana. Sicer je pa postavil na oder nič koliko predstav.

Pa bi se morda kdo vprašal, kaj rečejo k vsemu temu njegovi farani, ko je toliko »službeno« odsoten. Njihov odgovor je enoglasen: »G. Vinko je kljub vsemu naš in ga ne damo za nobeno cenilo.«

Mi pa mu želimo, naj ga Bog ohrani čiloga še mnoga leta!

Samo Glosar

Slovenske ljudske pesmi (I)

Leta 1970 je Slovenska Matica v Ljubljani izdala prvo knjigo »Slovenske ljudske pesmi«, ki je ob enem napoved obširne zbirke v več knjigah. Izdaja tega prvega dela utegne biti za vsakega Slovenca zgodovinsko, rekel bi dejstvo življenjskega pomena: trden dokaz naše ustvarjalnosti, biser v naši slovstveni zgodovini. Utegne biti sijajno sporočilo za bodočnost, otipljiva opora »onim, katerim bude naloga, nam pisati slovensko kulturno zgodovino, katera nam je ravno tako potrebna, kakor kritična obširna splošna zgodovina našega naroda,« kot je zapisal Gregor Krek.

Slovenska Matica je s to publikacijo obogatila našo kulturno zakladnico. Sploh je do danes izročila ljubitelju slovenske besede in slovenske kulturne ustvarjalnosti neprecenljivo dragocena dela, ki predstavljajo vrh naše publicistike; naj spomnim le na »Zgodovino slovenskega slovstva« v dotedaj sedmih knjigah; »Slovenska književnost 1945-65«; Koblarjevega »Gregorčiča«; Rebulov roman »V Sibillinem vetru«; in še in še. Skratka: govoriti o Slov. Matici je vedno aktualno.

Da je izdaja »Slovenskih ljudskih pesmi« za našo slovstveno zgodovino izrednega pomena, ni treba še posebej poudarjati. Da je ta zbirka do danes najpopolnejše delo na področju folkloristike, o tem ni dvoma. Recimo, da je to trud in visoko priznanje vseh prizadevanj pri zbiranju ljudskega blaga od prvih pobud v 18. stoletju do najnovejših, popolnejših zaključkov.

Prehrojena pot je dolga in plodovita. Prvi pobudnik zbiranja ljudskih pesmi je bil pri nas Marko Pohlina; leta 1775 je bila izdana Zakotnikova zbirka, predvsem po njegovem prizadevanju. Obsegala je pet pesmi: o Pegamu in Lambergarju, o Kralju Matjažu, o nesrečnem lovcu, o Juriju Kobili, o lipi na Starem trgu. Bolj omejeno je bilo zanimanje v Zoisovem krožku.

Prvi sistematični zbiralec med Slovenci je bil Vodnik; nameraval je izdati svojo zbirko ljudskih pesmi v novi izdaji svojih pesmi, a ga je prehitela smrt. Zanimanje za ljudsko pesem je raslo in z njim tudi število zbiralcev. Janez Primic, Zupan, Urban Jarnik, Andrej Smole, Vraz, Grün so pomembne osebnosti v zgodovini zbiranja ljudskih pesmi. In še Caf, Majer-Ziljski, Valjavec. Vrazova in Cafova ostalina sta bila dragocena temelja za nadaljnje delo. Ferdo Kočever je dosegel, da je prišla Vrazova ostalina v last Slovenski Matici ter pozval društvo, naj prevzame tudi skrb za izdajo tega in ostalega gradiva.

Grški slavist Gregor Krek je prevzel Vrazovo ostalino in objubil prvi zvezek za izdajo. Krek dela ni opravil, pač pa je začrtal smernice za izdajo ljudskega blaga, ki so bile zelo pomembne; v glavnem jih je sprejel njegov srečnejši naslednik dr. Karel Strekelj. Izdal je tri knjige »Slovenskih narodnih pesmi«; konca četrte ni dočkal. Do 1911 je uredil še tri snopiče, naslednje leto je umrl. Delo je nadaljeval Joža Glonar, ki je izdal 1913 še 15. snopič, po vojni pa je izšel zadnji, 16. snopič z obširnimi predgovori. Velike zasluge pri zbiranju ljudskih pesmi imata še Ivan Grafenauer in France Marolt.

Pričujoče delo je zasnovano, po zgledu Strekeljeve zbirke, kot korpus, tj. kot znatno kritična izdaja vseh do danes znanih slovenskih ljudskih pesmi. Avtorji tega monumentalnega dela so priznani slovenski strokovnjaki na področju folkloristike: Zmaga Kumer, Milko Matičičov, Bo-

ris Merhar, Valens Vodusek. Pri urejanju te zbirke so se opirali predvsem na Strekelja. Nujno pa je poudariti še nekaj temeljev, na katerih so zgradili to veličastno stavbo: 1. zbirka »Ljudska pesem v Avstriji«; 2. novi zapisi-posnetki; 3. delo kompleksnih terenskih skupin Etnografskega muzeja iz Ljubljane. Vse to gradivo so združili v celoto in predstavili delo, ki je njim in vsem Slovincem v ponos.

Gledanja na ljudsko pesem so bila skoraj vedno sporna. Pojem pesmi je v tej zbirki zajet najširše. Poleg péte pesmi so uredniki upoštevali tudi tisto pesem, ki se praviloma ne poje; izvzeti so le vremenški in drugi reki ter uganke. Po njihovem mnenju naj pojem ljudske pesmi obsega vse ustaljene spontane glasbeno-vokalne pojave, »celo tudi vriskanje, ki je različno v posameznih pokrajinah in večkrat tudi ne nastopa samo zase« (iz predgovora).

V tej prvi knjigi so objavljene pripovedne pesmi v dveh skupinah: 1. junaške in zgodovinske pesmi (npr. o Pegamu in Lambergarju, o Kralju Matjažu, Lavdon zavzeme Beograd, Prošnja umirajočega vojaka itd.); 2. bajelovne in pravljicne pesmi (Riba Faronika, Povodni mož, Prekleta deklica - hudičeva nevesta, Kazen za neodpustljive grehe, Godec pred pekrom, Desetnica, Cigan z zdravico zrnati dekle s seboj, Mlinar in smrt itd.). Ob koncu še dodatek srbo-hrvaških pesmi na slov. ozemlju.

Pregled pesmi je zelo jase in enostaven; oštevilčeni so pesemski tipi, njihove variante pa so štete vsakokrat znova. Podatki o kraju, o pevcu, zapisovalcu in o času zapisa so postavljeni na čelo pred objavo naprava in besedila; za starejše vire je včasih naveden samo približni čas zapisa. Ob koncu slehernega pesemskega tipa so navedene splošne opombe o njem ter domača in tuja literatura, kolikor je znana in dosegljiva. Pesmi spremljajo tudi notni primeri melodij. Pri nekaterih tipih z več variantami je ob koncu natisnjena karta, ki ponazorijo njihovo geografsko razširjenost.

Knjigo dopolnjujejo izčrpana kazala in slovarček: Pregled pesmi, objavljenih pri Strekelju in njih uvrstitev v pričujoči zbirki; kazalo pesmi po začetnem verzu, po krajih in pokrajinah; kazalo zapisovalcev, pevcov in pevki; kazalo melodij po tonskem obsegu in tonskih nizih, po kadenčnih tonih, po metro-ritmičnih tipih in po kitični strukturi besedila; podrobno kazalo pesemskih tipov in variant.

Branje te prve knjige slovenskih ljudskih pesmi je za bralca-ljubitelja teh pesmi doživljeno, saj je dovršeno delo, ki razkriva dragocene zaklade slovenskega ljudskega izročila. Za strokovnjaka na tem področju predstavlja dograjeno bogastvo v poglobljanju in odkrivanju še nepoznanega gradiva. V prijetno dolžnost nam je, da se zahvalimo Slovenski Matici, ki je omogočila to izdajo; enaka pohvala naj gre vsem sodelavcem in urednikom, ki so ustvarili delo trajne vrednosti.

I. Č.

Umestitev vodstva tržaške kmečke bolniške blagajne

Kot smo že poročali, je z razliko 69 glasov zmagala pri volitvah v tržaško kmečko bolniško blagajno Kmečka zveza-Alleanza contadina. Tako bo za dobo treh let vodila kmečko blagajno ta sindikalna organizacija, ki je v socialkomunističnih rokah. Za predsednika odbora je bil izbran Dušan Kodrič.

nagnila vse skupaj, da je kamenje zdrčalo s temne ploskve in se previdno dvignila. Stala je pred nami s sklonjeno glavino in stiskala med rokama dve ploščati mini.

To je bilo torej orožje, ki nam je pobilo toliko tovarišev — in držalo ga je v roki — dekle.

Vprašal sem jo, koliko časa je polaga mine, pa je le skomignila z rameni. Fantje so molčali. Gledali so me. Bil sem poveljnik in moja je bila odločitev.

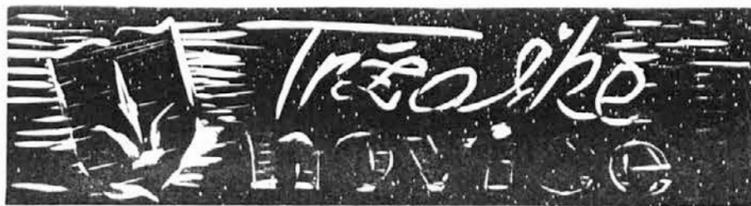
Odločiti pravzaprav ni bilo dosti, pa vendar. Zenska je bila.

»Zakaj si to delala?« sem jo vprašal, pa je le še globlje sklonila glavo, menda da bi zakrila solze, ki so ji tekale po licih in kapljale na črno, prašno mino.

Ko bi tedaj prenehal misliti ter ukazal, naj jo odpeljejo v gozd, bi bilo vsega konec. Igrala je in izgubila. Sejala je smrt in smrt zaslužila.

Pa ne. Vkljub temu se mi je smilila. Nisem mogel dati povelja. Sam ne vem, kako mi je prišlo na misel: »Z nami!« sem ukazal.

Fantje so jo previdno in v širokem loku

Razlaščenje na dnevnem redu

Slovenski narodni skupnosti na Tržaškem in Goriškem se obeta nov val razlaščenja njihove zemlje z najrazličnejšimi izgovori. Kmetje iz Standreža in Sovodnjak že bijejo trd boj za obrambo svojih pravic, ki jim jih hočejo zainteresirani krogi grobo kršiti in jim s tem prizadeti nepopravljivo škodo.

Na Tržaškem hočejo razlastiti velike površine zemlje slovenskih posestnikov pri Fernetičih za ureditev mednarodnega avtoporta ter na Katinari za univerzitetne zgradbe medicinske fakultete. Nekaj podobnega se obeta tudi Barkovljanom za nameravano cesto na stebrih. In končno je prodrla na dan novica, da želi poldržavna ustanova za tekoča goriva (ENI) razlastiti večjo površino v dolinski občini, ki so jo z razlaščenjem že skoro povsem oglodali.

Slovenska javnost z zaskrbljenostjo spremlja te nič kaj vesele novice, ki si sledijo kakor na tekočem traku.

Zadnja seja tržaškega občinskega sveta

Minuli teden je zadnjič zasedal občinski svet v Trstu ter je med drugim sprejel vrsto sklepov, ki zanimajo tudi slovensko prebivalstvo. Omeniti je predvsem letni prispevek Slovenskemu gledališču v višini

10 milijonov lir in podelitev kreditnega jamstva pri Tržaški kreditni banki v višini 50 milijonov lir za isto gledališče. Za izplačilo podpore so glasovali svetovalci vseh strank razen neofašistov, kar je vsakakor pozitiven napredek v odnosu do Slovencev.

Zupan inž. Spaccini se je na seji prav tako z enakim občutkom spoštovanja spomnil dveh uglednih tržaških osebnosti: zdravnika dr. Lovenatija, predsednika središča za boj proti raku, in prof. Andreja Budala, slovenskega zamejskega pisatelja in javnega delavca.

Končno je občinski svet skoro soglasno potrdil sklep o municipalizaciji mestnih in predmestnih avtobusnih prog podjetja SAP.

Ob zaključku je župan Spaccini podal pregled opravljenega dela v zadnjih petih letih. Dejal je, da je občina zastavljena si program 90% izvršila.

V jeseni bodo v tržaški občini občinske volitve, zato se občinski svet verjetno ne bo več sestel.

Bilo srečno!

V nedeljo 16. julija sta se v devinski cerkvi poročila Janko Ban in Vera Tuta. Svojemu pevovodji in njegovi soprogi želijo obilo sreče in božjega blagoslova v novem življenju člani cerkvenega pevskega zbora pri Novem sv. Antonu v Trstu.

Obisk škotske mladine

Štiri dni so bili gostje proseških domačinov mladi kulturniki in športniki iz Airdria pri Glasgowu na Skotskem. Skoro sto škotskih gostov je preživelo na Proseku nadvse priščene ure.

V soboto 15. julija zvečer so v Kulturnem domu v Trstu priredili celovečerni pevski koncert, na katerem so pokazali res izredne pevske zmožnosti. Okrog 40 mladih pevcev je na mah osvojilo tržaško občinstvo s svojimi lepimi škotskimi pesmimi ter z odlično iz znanih oper. Občinstvo je navdušeno ploskalo ob pesmi »Nocoj, pa oh nocoj«, ki jo je zbor podal res dovršeno in z dobro izgovarjavo slovenskega besedila. Koncert so zaključili z znano pesmijo slovesa, ki jo tudi skavtje pojo ob vsakem svojem taboru.

Mladi škotski gostje so zaigrali tudi nogometni tekmi in osvojili športno občinstvo s svojo lepo in hitro igro.

Gostje so pustili pri domačinih nepoznanih vtis. Vsi si želijo še podobnih srečanj, ki naj mladino raznih narodnosti utrdijo v prijateljskih vezeh ter v medsebojnem spoštovanju.

Nedeljo prej pa je bilo na Proseku veličastno slavlje ob odkritju spomenika padlim borcem s Proseka. Spomenik so postavili domačini s prostovoljnimi delom ter s prostovoljnimi prispevki. Na Proseku se je za to priložnost zbralo veliko ljudi. Ob spomeniku je zapel domači pevski zbor »Vasilij Mirk« ter otroški šolski zbor. Poleg domače godbe na pihala so nastopili tudi mladi recitatorji ter precej govornikov, med katerimi naj omenimo predstavnika Slovenske skupnosti dr. Draga Stoka. Domači župnik msgr. Šibenik je spomenik blagoslovil in spregovoril lepe misli v spomin fantom — žrtvam fašizma.

OPASILO 72
SLOMSKOV DOM V BAZOVICI
priredi v soboto 22. julija ob 21. uri
SREČANJE
MLADIH GLASBENIH ANSAMBLŌV

Nastopijo: Fantje iz Brega, Glinščica, Kraški cvet, Kondor. Prireditev bo na igrišču Slomškovega doma, v primeru slabega vremena v kino dvorani. Ob veselih zvokih si boste lahko gasili žejo z izvrstno in domačo osvežujočo kapljico. Od petka 21. julija do naslednje nedelje bo v Slomškovem domu razstava del krojnega tečaja.

V nedeljo 23. julija ob 21. uri bo predstava zabavnega filma na igrišču ali v kino dvorani.

Širite „Katoliški glas“

Število vpisanih v slovenske osnovne šole

Kot znano, je bilo letos vpisovanje v osnovne šole že v juniju. Po zbranih podatkih se je v slovenske osnovne šole na Tržaškem vpisalo 1.297 otrok (42 več kot lani), v prvi razred pa 262 (16 manj kot lani). Prav gotovo se bo nekaj učencev vpisalo še v septembru, ko poteče zadnji rok.

Počitniški dom v Dragi

Od 3. julija je v počitniškem domu in v vasi vse živo. Okrog 80 deklic se je zateklo v mirni kraj in tu uživa del svojih počitnic.

Cas hiti in pridne deklice se že marljivo pripravljajo na radijsko oddajo in na prireditve za starše, ki bo to nedeljo 23. julija popoldne na travniku za počitniškim domom. Tiste, ki so bolj občutljive in domotožne, štejejo tudi dneve do odhoda, ki bo že 27. julija v jutranjih urah.

Za praznik sv. bratov Cirila in Metoda so se zbrale kar na prostem k službi božji in zvečer prižgale kres v čast slovanskima apostoloma. Neugodno vreme je preprečilo ali zmanjšalo kopanje v Sesljanu. Zato pa je vodstvo kolonije deklicam nudilo več filmskih predstav, med temi tudi slovenski film »Bratovščina sinjega galeba«. Obiskal jih je tudi škofov vikar dr. Lojze Škerl in bil vesel lepega sprejema prijaznih deklic.

Kraj je zelo zdrav, zato tudi bolniška soba miruje. Kvečjemu je treba lajšati kako malo prasko na kolenih in na rokah. Ker je kolonija dobro preskrbljena z različnimi igrami, deklicam ni dolgčas. Petje se razlega na vse strani ob najrazličnejših urah. Samo od 21. ure dalje vlada popolna tišina, ki jo tu pa tam mladi razgrajči prekinejo, ker bi radi pokazali, da znajo tudi motorna kolesa peti podoknice.

Društvo, ki organizira kolonije v Dragi, to je SLOKAD, slavi letos že srebrni jubilej: 25 let delovanja v korist slovenske mladine. Zato bo nedeljska prireditev (23. julija ob 16. uri) posvečena predvsem tej lepi obletnici. Vsi prijatelji mladine pri srčno vabljeni v Drago.

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Sporod od 23. do 29. julija 1972

Nedelja: 9.40 Po domače z ansamblom F. Puhaarja, 11.00 Otroška matineja, 11.50 Mestece Peyton, 16.55 Atletika Jugoslavija: Belgija, 18.35 Pas za pištolo - film, 21.30 Finale evropskega mladinskega košarkarskega pokala.

Ponedeljek: 18.30 Kremenčkovi, 19.00 Mladi za mlade, 20.30 Sarajevski atentat - drama TV Sarajevo.

Torek: 18.30 Medvedov godrnjavček, 18.50 Od zore do mraka: Planinci, 19.20 Karavana - potpisna reportaža, 20.35 Stava - jug. film.

Sreda: 18.30 Sebastijan in Mary Morgane, 19.00 Naši operni pevci: Samo Smerkolj, 19.20 Na sedmi stezi, 20.30 Shakespeare: Vesele Windsorčanke - II. del.

Četrtek: 19.00 Civilizacija: Herojski materializem, 20.30 Bos skozi pekel - nadaljevanje in konec, 21.20 Sodobniki: Ionesco, 22.05 Vohuni, agenti, vojaki.

Petek: 18.20 Veseli tobogan: Sentjur, 19.00 Mestece Peyton, 20.30 Zob za pričice - francoski film.

Sobota: 17.15 Po domače z ansamblom V. Skoka, 17.45 Balkanske igre: Jugoslavija: Bolgarija (košarka), 19.20 Usodno nebo, 20.30 Zabavno glasbena oddaja, 21.50 Moj prijatelj Toni - film.

ko je zašepetala: »Prekleti...!«

To je veljalo meni.

Potem je pričela grebsti z eno roko v tla, medtem ko je z drugo tiščala k tlom črno, ploščato — smrt.

Fantje so že stekli v varno razdaljo in tudi jaz sem krenil za njimi. Ko sem prišel do njih, sem opazil, kako napeto so sledili vsakemu gibu ženske sredi travnika. Nihče ni črhnil.

Ona pa je grebla in grebla, trgala travo in rila v trdo ledino. Minute so tekle, borci so postajali nestrpni.

»Do kdaj bomo gledali tole?« je hotel vedeti eden, najbrž v imenu vseh.

»Če nočeš, pojdi domov,« sem mu dejal. Res je napravil nekaj korakov, potem pa obstal in gledal temno, sključeno postavo, ki se je borila za življenje.

Menda je prav tedaj spoznala, da zemlji ne bo kos z rokami. Sedla je in nas gledala. Pričel sem spoznavati, da nisem našel rešitve. Strel bi bil bolj usmiljen. Fantje so verjetno to spoznali že od začetka, mislili so gotovo, da je to moje posebno maščevanje. Nekateri so obrnili ženski hrbet.

(se nadaljuje)

MARKO KREMŽAR (15)

SIVI DNEVI

»Pusti mino. Vstani!« se je obregnil nekdo — pa ni ubogala. Hitela je pokrivati mino, kakor da nas misli s tem prepričati, da je ni.

Ko sem jo prijel za ramo, da bi jo dvignil, odtrgal od orožja, je zasopla: »Pusti me, če jo spustim, bo konec...«

Nisem je koj razumel. Šele ko je ponovila, da ne sme izpustiti neotežene mine, se mi je posvetilo. Te mine niso bile toliko orožje proti vozilom, kakor past za fante, ki so čuvali cesto. Past za nas. Zgornja mina je vžgala, če je nanjo pritisnila teža kolesa, spodnja, skrita, pa, če je odnehal pritisk naloženega kamena, ali — roke...

Ukazal sem dekletu, naj mino odgrebe. Obstopili smo jo v širokem loku in čakali. Grebla je najprej z obema rokama vse okrog mine, segla potem z eno roko pod njo, z drugo pritisnila od zgoraj,

Maturitetni izidi

Znani so rezultati mature na slovenskih višjih šolah, ki je bila tako za tržaške kot za goriške maturante v Trstu.

Na klasičnem liceju v Gorici so maturo uspešno prestali: Franko Bagon, Darj Frandolič, Tiziana Pacor, Miroslav Spacapan, Pavel Tommasi in Anastazija Zavadlav.

Na slovenskem učiteljskišću v Gorici so izdelali: Rozana Calligaris, Anka Cernic, Lidija Jarc, Helena Lucchesi, Eda Mikulus, Neva Mozerič, Rudolf Pavšič, Dolores Peatani in Ana Marija Visintin. Ena dijakinja ni izdelala.

Seminar za amaterske režiserje v Kopru

V soboto 15. julija se je zaključil v Kopru dvotedenski režiserski tečaj prve in druge stopnje. Seminar prireja vsako leto Združenje gledaliških skupin Slovenije. Seminarja se je udeležilo nad trideset slušateljev iz vseh krajev Slovenije, Gorice, Trsta in Koroške.

Predavali so znani poklicni režiserji Marjan Belina, Janez Povše, Jože Vozny in Staš Potočnik. Od 3. do 8. julija je bil seminar prve stopnje, na katerem je bila osnovna tema režiserjevo delo ob pripravi na režijo. Od 10. do 15. julija pa je potekal seminar druge stopnje, na katerem so nam predavatelji prikazali režiserjevo delo v igralci.

Seminar, katerega smo se udeležili, je bil strokovno na visoki ravni, znanstveno pripravljen in dobro izdelan. Imeli smo tudi možnosti navezati stike z različnimi amaterskimi režiserji, ki so se tudi zbrali iz vseh krajev Slovenije. Z njimi smo se pogovarjali o možnih kulturnih stikih, ki so za nas zamejce zelo važni.

S seminarja smo se vrnili s prepričanjem, da se bodo ti stiki v bodočnosti uresničili. Zato čutimo dolžnost, da se predvsem zahvalimo Zvezi slov. katol. prosvete iz Gorice, da nam je omogočila udeležitev tega seminarja, pa tudi Združenju Gledaliških skupin Slovenije za odlično izvedbo seminarja.

Udeleženci iz Gorice

Do kdaj tako, mati Slovenija?

V Tinjah na Koroškem se je 18. junija letos zbralo okrog 30 slovenskih občinskih odbornikov in kandidatov. Zasedanje je sklical svetnik Mirko Kumer, podžupan mesta Pliberk. Uvodoma je Kumer ugotovil, da so samostojni slovenski nastopi velike moralne in praktične vrednosti, saj so izraz kulturne in politične moči slovenskega prebivalstva. Sodelovanje z drugimi strankami je včasih potrebno, učinkovito pa le tedaj, če so Slovenci združeni v lastni stranki. V nadaljevanju sestanka pa je dr. Sienčnik dejal, da so samostojni nastopi za manjšino nujno potrebni in je predlagal, da bi koroški Slovenci nastopili v vseh dvojezičnih občinah z enotnim imenom stranke. Tako bi se tudi najbolje pripravili na morebitni samostojni nastop pri naslednjih deželnozbornih volitvah.

Ob koncu sestanka, ki je bil za koroške Slovence nedvomno velike važnosti, so navzoči mandatari soglasno sklenili nastopiti pri naslednjih volitvah z lastno slovensko listo; ustanovili so šestčlanski odbor, ki naj pripravi in preloži ustanovitve stranke s skupnim imenom v vseh dvojezičnih občinah.

Sklepi, ki bi jih morali vsi Slovenci v zamejstvu pozdraviti, posebej pa bi jih morale pozdraviti odgovorne sile v Sloveniji. Zgodilo pa se je, da je ljubljansko Delo takoj označilo ta sestanek za nepremišljen. Vedno ista pesem odgovornih oblasti SRS. Kaj se še zdaj ne zavedajo, da so tuje stranke (tako v Avstriji kot v Italiji) pravi grobokop za Slovence? Da je v njih postalo mlačnih nešteto ljudi, ki so jim vtepli v glavo, da velja več fratelanca ter razredna zavest kot pa narodna zavest?

Skraini čas je že, da bi se matična država začela zavedati neodpušljive napake, ki jo dela s tem, da posredno propagira in sugerira svojim idejnim privržencem v zamejstvu, da se včlanjujejo v razne SPÖ,

PCI, PSI, PSIUP itd. Sicer pa vidimo, da sam razvoj obojaja tako vključevanje, saj so se tisti Slovenci, ki so bili najprej pri PSI, potem pri PSIUP (ta je zdaj izginila), zdaj pri PCI morda le zavedeli, da je igračkjanje in žongljanje z njimi le preveč podobno cirkuškemu umetelstvom.

Samo svobodna, samostojna pot v slovenskih strankah bo dala Slovincem tiste moči in zavesti, ki smo je tako potrebni pri našem vsakdanjem boju za obstoj in razvoj slovenstva v Avstriji in Italiji.

Kdaj boš to razumela, mati Slovenija?

Novo priznanje msgr. Jezerniku

Nedavno so pristojne vatikanske oblasti s posebnim odlokom združile filozofski in teološki zavod »Propaganda Fide« v eno samo upravno enoto. Novi skupni zavod bo imel svoj sedež v ulici Torre Rossa v Rimu, kjer je že bil do sedaj filozofski zavod, ki ga je vodil Slovenec msgr. dr. M. Jezernik. Sedaj je dr. Jezernik z družitvijo obeh ustanov prejel imenovanje tudi za rektorja novega zavoda za duhovnike Propaganda Fide na griču Janikulu.

Dr. Maksimilijan Jezernik se je rodil pred 50 leti (22. februarja 1922) v Ponikvi na Stajerskem. Leta 1941 se je s skupino mariborskih semenišnikov umaknil pred nacističnim okupatorjem najprej v Ljubljano, kjer je končal gimnazijo, nato pa je odšel v Rim, kjer je 17. aprila 1949 dovršil bogoslovje z doktoratom iz filozofije. Kasneje je položil še dva doktorata: iz misijonologije in iz cerkvenega prava. Po letu 1949 je bil profesor in viceretor na papeškem zavodu Propaganda Fide. Leta 1966 je postal rektor filozofskega zavoda iste univerze, od leta 1965 pa vodi tudi Slovenik, zavod za slovenske duhovnike v Rimu.

Msgr. dr. Jezerniku želimo tudi naovem mestu mnogo božjega blagoslova.

Slovenec dr. Janež duša misijonskega dela na Formozi

Dne 2. julija letos je vatikanski dnevnik L'Osservatore Romano prinesel poročilo o veliki bolnišnici »Santa Maria« na Formozi, ki jo vodijo redovniki kamilijanci in je v njej za zdravnika-kirurga Slovenec dr. Janež Janež. Iz skromne bolnišnice ambulante se je v dvajsetih letih razrasla ta ustanova v eno največjih bolnišnic, kjer je bilo v letu 1971 6.500 bolnikov, nad 180.000 bolniških pregledov, to je približno 600 na dan in kjer je za ubožne znižana vzdrževalnina na eno četrtino tega, kar plačujejo bolniki v državnih bolnišnicah.

Po poročilu o delovanju bolnišnice vatikanski dnevnik takole nadaljuje: »Duša in vodja vsega dela je zdravnik-kirurg dr. Janež, ki se je z vsem srcem posvetil temu dobrodušnemu apostolatu in uživa izredno spoštovanje ter zaupanje vseh redovnikov, bolničarjev, drugih zdravnikov, bolnikov in oblasti. On ima največjo zaslugo za porast vsega bolniškega dela v mestu Lotung. S svojo nesebično prizadevnostjo je dvignil bolnišnico na tako visoko stopnjo. V misijonski reviji »Popoli e Missioni« je napisal o njem izčrpen članek Nereo Venturini, ki med drugim omenja, da napravi letno okrog 3.000 operacij vseh vrst. S svojim brezplačnim delom za uboge pomaga dr. Janež misijonarjem pri širjenju evangelija.«

Članek N. Venturini, ki je izšel v reviji »Popoli e Missioni«, je naš zvesti sodelavec Anton Vode SDB v celoti prevedel in ga nam poslal v objavo. Kakor hitro nam bo prostor dopuščal, ga bomo v dveh delih priobčili v našem listu, saj je zelo zanimiv, a obenem v vsej širini pokaže požrtvovalno delo našega laičnega misijonarja zdravnika dr. Janeža.

Med trnjem in osatom

1. Mnogi se danes proglašajo za antifašiste. Ko fašistov ne bo več, bodo morali zbrisati »anti« in tako bodo sami ostali fašisti.

2. Naše »napredno« časopisje tako rado govori o NOB (narodnoosvobodilna borba). Pošteno bi bilo pisati: za časa komunistične revolucije v Sloveniji.

3. Zakaj beži civilno prebivalstvo Južnega Vietnama pred bližajočimi se »osvoboditelji« severa? Zakaj jih ne čaka na svojih domovih in jih sprejema z godbo in cvetjem?

4. Knjiga Toneta Svetina »Ukana« bi veliko bolj zaslužila naslov: Tone Ukana: Temina. V tej »Ukani« je med drugim zapisano, da so bili italijanski komunisti vedno najprej Italijani, nato komunisti. O slovenskih komunistih tega ni mogoče reči, ker so že sami nešteto povedali, da so najprej komunisti, tudi če bi moralo zato poginiti 90% drugih Slovencev. In to se imenuje NOB slovenskega naroda.

5. Zakaj ne tiskajo »Primorskega dnevnika« v rdečih črkah? Tako bi vsakdo vedel, s kom ima opraviti.

6. »Primorski dnevnik« je zadnji polet ameriške vesoljske ladje Apollo 16 označil kot ameriško vesoljsko pustolovščino. Bo tak sovjetski podvig — če bo kdaj dosežen — tudi imenoval pustolovščino?

7. Kozmonavt Young je na poletu ob povratku z Lune proti Zemlji iz vesoljske ladje sporočil svoje mnenje, da se bo treba učiti slovensko (berl rusko), če naj pride do skupnih vesoljskih poletov (ali po »Primorskem dnevniku« pustolovščin). Gotovo! Ker je slovenščina podobna ruskemu jeziku, naj se je začnejo Italijani takoj učiti, da se ne bo več zgodilo, da je neki Italijan ruski (pustolovski) aparat na Luni imenoval namesto Lunahod kar »luna cotta«.

8. Če je vse dnevno časopisje na svetu tako lažljivo kakor najpomembnejši sovjetski dnevnik »Pravda« (kar pomeni celo pravica in resnica), se ne splača brati nobenega dnevnika. »Pravda« je namreč pisala za letošnjo veliko noč: Kristus ni nikoli vstal, ker ni nikoli umrl, ker sploh ni nikoli živel. Po tej logiki bo »Pravda« čez nekaj let — če bo še izhajala — gotovo takole zapisala: Stalin ni bil nikdar pokopan, ker ni nikdar živel, ker se ni nikdar rodil.

9. Nov način poročanja o smrti: Pri vožnji z avtom se je XY do smrti nesmrtno ponesrečil. Morda naše ateiste ta način smrti bolj potolaži kot vera v posmrtno življenje. Razmišljajoči Kraševec

»Katoliški glas« ima novo telefonsko številko!

Vse, ki se obračajo po telefonu na upravo ali uredništvo »Katoliškega glasa«, opozarjamo, da odslej telefonska številka ni več 31-77, temveč 83-177.

ZA KMETOVALCE

Na vidiku povečanje kmečkih pokojnin

S 1. julijem letos naj bi bile kmečke pokojnine povečane od sedanjih 18.000 na 24.000 lir mesečno. Z letom 1974 naj bi dosegle 27.000 in eno leto kasneje naj bi bile izenačene s pokojninami drugih delavcev. To je predlog ministrskega sveta, ki mora sedaj še skozi obe zbornici. Zeleti je, da bi ta osnutek našel na tej poti polno razumevanje in da bi ga poslanci ter senatorji čimprej odobrili.

Istočasno je bilo predlagano, da se tudi socialna pokojnina dvigne od sedanjih 12.000 na 18.000 lir mesečno.

Center za umetno oplojevanje v San Donà

Prejšnji mesec je začel delovati nov center za umetno oplojevanje goveje živine v bližini San Donà ob Piavi. V njem bodo imeli 60 bikov in gojili 20 bikcev. Biki pripadajo visoko vrednim pasmam in bodo zelo važni za zboljšanje goveje živine v več deželah. Center je sodobno opremljen in spada med najboljše takšne ustanove v Evropi.

Nagrade za neprekinjeno delo na kmetiji

Poslanci Zveze neposrednih obdelovalcev so v rimskem parlamentu ponovno predložili važen zakon, ki predvideva za primer smrti gospodarja nagrado za dediče, ki so neprekinjeno in tudi ob smrti gospodarja delali na kmetiji. Pravico do nagrade naj bi imeli — tako predlagajo v osnutku, le dediči (otroci, zakonski drug in nasledniki), ki so vpisani v kmečko bolniško blagajno in so stari čez 21 let. Nagrada naj bi znašala 3% skupne vrednosti kmetije, kot jo določijo finančni organi, za vsakega dediča in za vsako delovno leto. Delovna leta naj bi se računala od 17. leta starosti dalje. Celotna nagrada ne bi smela presežati 2/3 skupne vrednosti kmetije.

Zakon bo seveda moral napraviti še vso zakonodajno pot skozi obe zbornici. Na tej poti se lahko marsikaj spremeni. Upajmo pa, da bo ta predlog čimprej postal resničnost in tako v veliki meri pomagal kmetom, ki morajo prevzeti dediščino in se prav v takih trenutkih znajdejo v denarni stiski. Zveza neposrednih obdelovalcev je s tem predlogom ponovno dokazala svoje nenehno prizadevanje za izboljšanje gospodarskih in socialnih pogojev v kmečkih družinah.

OBVESTILA

Studijske podpore za kmetijske tehnike

Deželna uprava je razpisala nekaj študijskih podpor za kmetijske tehnike. Dve podpori — vsaka po 1.400.000 lir — sta namenjeni diplomiranim agronomom ali veterinarjem za specializacijo v živinoreji na univerzi v Padovi ali univerzi Sv. Sreca v Piacenzi. Agronomi si lahko namesto živinoreje izberejo mlekarstvo-sirarsko mikrobiologijo pri omenjeni univerzi v Piacenzi.

Dve drugi podpori — po en milijon lir — sta namenjeni kmetijskim izvedencem za specializacijo v živinoreji in sirarstvu pri kmetijskem zavodu »E. Zanelli« v Reggio Emilia.

Prošnjo na kolkovanem papirju je treba vložiti do 31. avgusta letos na tajništvo deželnega odbora in priložiti potrdilo o pristojnosti ter dvojni diplom. Za podporo se lahko potegujejo je osebe od 24 do 28 let starosti, ki so najmanj tri leta že pristojne v tukajšnji deželi. Vsa ostala pojasnila nudi deželno odborništvu za kmetijstvo, oddelek za živinorejo, v Vidmu, ulica Percoto.

Priprava na jesenske izpite se bo pričela v Alojzijevišću v torek 1. avgusta ob 8.30 zjutraj. Gojenci in drugi, ki imajo ponavljalne izpite, naj pridejo ta dan v zavod, da začnejo s ponavljalnimi lekcijskimi.

ZAHVALA

Vsem, ki so z nami sočustvovali in spremili na zadnji poti našo drago mamo in staro mamo

Antonijo Matildo Klavčič vd. Terpin

se iskreno zahvalujemo. Posebna zahvala darovalcem cvetja.

Podgora - Nova Gorica - Zalec, 16. julija 1972

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15. Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Sporod od 23. do 29. julija 1972.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Glasba za klarinet in klavir. 11.15 Mladinski oder: »Kralj morja«. 12.00 Nabožne glasbe. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Naša gospa. 15.45 C. Goldoni: »Robavsi«. 17.25 Za prijetno popoldne. 18.15 Baletna glasba. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Sodobna glasba.

Ponedeljek: 11.35 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slov. tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Slavne simfonije. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi.

Torek: 11.35 Pratika. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 18.45 Glasbeni vrtljak. 19.10 Veliki detektiv iz kriminalk. 19.20 Za najmlajše. »Nackov poizvedovalni urad«. 20.35 G. Verdi: »Rigoletto«, opera. 21.30 Pogled za kulise.

Sreda: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni orkester iz Padove. 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Simfonični koncert. 21.05 Za vašo knjižno polico. 21.50 Nežno in tiho.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 V ljudskem tonu. 19.10 C. Mortati: Oseba, država in vmesne skupnosti. 19.20 Za najmlajše: pravljice, pesmi in glasba. 20.35 »Avgustov veter«. Rad. drama. 21.45 Skladbe davnih dob.

Petek: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Simfonična glasba deželnih skladateljev. 19.00 John in Jerry z njunima hawajskima kitarama. 19.10 Na počitnice. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Gospodarstvo in delo. 20.50 Vokalno instrumentalni koncert.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 Rado Bednarik: Moja srečanja. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Stare slovenske ljudske igre: »Ljubezen ne usahne«.

DAROVI

Za Katoliški dom: družini Ursič in Tomšič iz Sovodnj ob krstu vnukinje Elizabete 15.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Franka Urbančič namesto cvetja na grob pok. staršev 10 USA dol.; ga. Vidič 10.000 lir; pevski zbor iz Rupe-Peči 10.000 lir.

Za Baragov dom v Ricmanjih: družina Zlobec-Vouk, Milje, 30.000; dobrotnik iz Gorice 20.000; »Ognjišče«, Sv. Vincencij-Trst, 10.000; dobrotnik iz Trsta 1.000; Tezija Skrlavaj, Opčine, 4.500; Marija Oberli, Trst, 4.500; druž. Kuret, Log, ob pogrebu matere Antonije 5.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: prvoobhajanec Marijan Cufar 5.000, v spomin na pok. Ano Grgič darujejo: sestra Milka 5.000, Marija Ražem 3.000, Marija Mare 2.000; v spomin pok. Stane Grgič Marija Ražem 2.000, v spomin pok. Silve Pernarčič-Počkaj mož Silko 5.000, ob krstu Katje Fabrizi-Debenjak botri 15.000, ob krstu Barbare Grgič iz Padrič 8.000, Jospina Mahnič 2.000 lir.

Za cerkev v Bogdancih: I. E., Gorica, 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povni, rajnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: Trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 8% davek za registrski urad.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Zelo velik uspeh so doživeli v svojih dveh letošnjih nastopih v Standrežu in Podgori igralci in igralka PD Standrež z duhovito in zabavno igro »Hodl de Bodl« v Pregarčevi režiji. Upamo, da bodo v jeseni igralci z igro nastopili še na drugih odrih Goriške in Tržaške, kajti res je vredna ogleda. Na sliki (od leve na desno) Majda Zavadlav, Magda Lupin in Marko Brajnik.